

4

PAPEŽI IN ŠKOFJE SO LAHKO SVETI

Bog ne želi, da bi se kakšen človek pogubil. Njegova goreča želja je, da bi vsi ljudje postali svetniki. Za nobenega človeka ne moremo reči, da je zloben in da v njegovem srcu ni dobrote. Ljudje smo namreč delo Božjih rok, iz Božjih rok pa ne more priti nič slabega, kajti Bog je ljubezen. Ljudje imamo svobodno voljo, ki jo včasih zlorabljam. Tako je Serafinček dopolnjeval znanje treh prijateljev o ljudeh in svetnikih.

»No, pa nam povej kaj o svetnikih,« je predlagal Peter.

»O katerih svetnikih?« je vprašal Serafinček. »Svetnikov je veliko. Med njimi so tudi tvoji predniki.«

»Povej nam kaj o papežih in škofih,« se je oglasila Manca.

»O teh svetnikih bi vam lahko govoril dneve in dneve,« je odgovoril Serafinček, »toda povedal vam bom nekaj o najboljših znanjih, za katere ste gotovo slišali tudi vi.«

»Ja, nekaj jih poznamo,« je pokimal Peter, »škofa Antona Martina Slomška, papeža Janeza Pavla II. in mogoče še kakšnega.«

»Papeža Janeza XXIII.,« je dodala Tamara.

»Svetega Petra,« je dodala še Manca.

»Nekaj jih poznate,« jih je pohvalil Serafinček. »Vidite, ti in še mnogi drugi so si bili med seboj zelo različni. Svetega Petra verjetno dobro poznate, saj lahko o njem berete v evangelijih.«

»Ja, seveda. Na veliki četrtek zvečer je najprej pobegnil, potem pa Jezusa trikrat zatajil,« se je spomnila Manca.

»Pa po vodi je hodil,« se je posvetilo Tamari.

»Da, apostol Peter je bil zanimiv mož. Jezus mu je izročil ključce nebeškega kraljestva, zato je upodobljen v cerkvah z dvema ključema. Zelo zanimiv je bil tudi papež Janez XXIII. Bil je zelo preprost mož in imel je prisrčen smisel za humor. Dokler je živel tu na zemlji, je mnogim ljudem naredil veliko dobrega.«

»Zato mu rečejo Janez Dobri,« se je posvetilo Tamari.

»Tako je,« je pokimal Serafinček.

»Sicer pa je za svetnike značilno, da so bili dobri. Drugače ne bi bili svetniki,« je dodala Manca.

»Kaj pa škof Slomšek?« je zanimalo Petra. »Kako se drži v nebesih?«

»V nebesih gre vsem dobro,« se je zasmejala Manca.

»Škof Slomšek je bil goreč škof, skrben pastir svoje črede in zaveden Slovenec. Skrbel je za lepoto slovenskega jezika. Srčno si je želel, da bi bili Slovenci dobri kristjani, pošteni ljudje,« je vedel povedati Serafinček.

»Ali si tudi v nebesih še vedno želi isto?« je zanimalo Petra.

»Seveda si želi. Ko je živel še na zemlji, si je veliko prizadeval tudi za pravo vzgojo otrok. Zato je zavetnik šolarjev in dijakov. Škof Slomšek je torej vaš zavetnik. Prav tako je zavetnik vinogradnikov in vinarjev.«

»Bil je Štajerec,« je pokimala Manca.

»Je še kakšen poseben škof v nebesih, o katerem smo že slišali?« je zanimalo Tamaro.

»Vsi ste že slišali za škofa Antona Vovka. Bil je škof v Ljubljani. Veliko je pretrpel, ker so si ga nasprotniki hoteli na vsak način pokoriti.«

»To je tisti škof, ki so ga na Dolenjskem zažgali,« je vedel Peter.

»Tako je,« je pokimal Serafinček. »Svojim mučiteljem je odpustil. Kot se tudi spodobi za kristjana.«

Naloga: *Naberi šopek rož in ga postavi na Marijin oltarček.*